खावैन्दरेवात" कात्या नी । १११८ "ते चमवा नारा-शंसमंत्राभवन्ति वर्षः "वाष्यायितांचमसान साटयन्ति ते नाराशंसा भवन्ति" खान्तकनी प्रश्राहारण नारा-गंसा भवन्ति इत्यर्थः अन्वर्थसंत्रेयं नाराशंसा नाम तय । पित्रमणा जमाः चौवाः काव्याचीत तेवामनुसवनं यथासङ्घेनाचायितानां चमसानां देवता भवन्तीति नारायं साचमसा भवन्ति "नारायण । वतह वतास पिल्ल "बय यदि नाराशंसेष सद्गः किञ्चिदापदाते पित्भ्यः नाराशंग्रेभ्यः इति जड्डवात् पितरोष्ट्रि तर्छि नारा-गंसाः" धतः आ । १२ | ६ | ११ । १ पित्र चनस्वसी मे च मनो न्वा खदासचे नारायंथेन सोमेन" भर ११० । ५ "ना-राश्चेन चमसगतेन सोमेन । नरैः श्रस्ते इति नरा-शंबा: पितरः तेषां चनवानां बन्धनमेव श्लोमः। तयाविधेन सोमेन सान । असन्त्रतेहे येन नराः प्रश्च-कन व नारांश्योभनाः" निक् शह स च बहुदै-नतः बयाच "वाकीवान्यं पुराखन्न नारार्थसांच गाथिका: याच ब्याख्याने "नाराशंबान दहदैवला-मन्त्रानु" भिताः।

नावितेल प्रत्मब-इया नाबिः केन वायुना लवेन वा द्रवति चवति द्रव-क कर्म॰ रख्योरैकाम्। स्वनाम-साते उद्देश समरः । नाविवेरो ऽपि तलार्थे शब्दरता । ''नारिकेबफवं योतं दुर्लरं विकायोधनस्। विष्टांका है-इयं बत्यं बातियत्तासदा इतृत् । विशेषतः कोमच ना-रिवेशं निकृत्वि पित्तक्वरम्भद्रोषान् । तदेव कीर्थं गुक्-वित्तकारि विदाप्ति विष्या मतं भिष्णिभा" नवस जब-श्वाः । "तदानाः शीतलं इदादीयनं गुक्रवंदच्। पियासा पित्रकित् सादु विक्तगुविकरं परम्"। तस्य मसिन्त्रमुखाः "नारिकेवस तावस सार्ज्रस पिरांसि त । क्यायक्षिम्बमध्रहं इचानि गुक्षि च" भावपन ''वाबस्य नारिकेवस्य जलं प्रायो विरेचनस्" इति राजवक्षभः। कांस्रपात्रे तत् जवं मदाद्वस्यं वया ह 'नारिकेकोदकं कांछो ताचपाती स्थितं मधु। नव्यव तामपात्रसः मदावत्वं हतं विना" रति वर्मवीचनम् । तस्देदमण् । शतदीये वि॰ "नारिकेचामवं तल मानवं व बनः पदः "रष्:। बल्यां तज्जावनिषेधः "नारिकेने च वृचेता" ति । ति विभिद्रिभक्ती ली जागरराती बदुरकथानं कार्वे वचाह 'नारिकेबोदनं धीला जीजा-वर्ति पश्रीतवे" ति त को जागर्यव्हे दश्यम ।

नारिकेलचीरी स्ती चीरिकाभेटे ''नारिकेलं तनू-कला च्याचं पर्याख मोः चिपेत्। चितागव्याच्याचंयुक्तं तत् पचेन्मदुनाम्निना। नारिकेलोङ्गमा चीरी चिन्धा बीतातिप्रीष्टदा। गुन्धि चमधुरा दम्या रक्तिपत्तानिका-पन्दा' भावप्रः।

नारी स्ती नरजातिः स्ती व्य-नर+वा जातौ स्तीम नि । श्नरजातिस्त्रयां तद्वेदा रतिमञ्जयम्बन्ता यथा परिनी चितियो चैन बिश्वनी इसिनी तथा। चतको जातयो नायां रतो देवा विशेषतः" सन्ययाऽपि विधा "वोषि-तस्तिविधा अञ्चल व्यक्तियां भट्चेतसाम् । साध्वी भीग्या च जुनदा ताः सर्वाः स्वार्धतत्त्रराः। परनोत्रभयात बाध्वी तथेइ यथसे रर्थतः । कामस्त्री हाच कुरते अर्भुः सेवाच बन्ततम् । भोग्या भोगार्थिनी प्रश्रुत काम-भी हेडच केवसम्। कुरते पतिसेवास न भ भोगा डते अवस्। वद्मावद्वारसभीगं स्वित्वाद्वारस्य सम् । बावत् प्राप्नोति सा भोग्या तावत् वश्या प्रिया । कुखाङ्कारसमा नारी कुखटा कुखनाश्चिनी ! सपटात् बुक्ते पेशं खासियो न च मित्रतः। सदा प्रयोगमा गंसर्भनसा मदनातरा । खान्नारादिधकं लारं प्रार्थयनी नवं नवस । आराधे सपतिं तात ! इन्तुभिकाति पुं-बबी। तक्षां यो विश्वमेन्त्र नीवनं तस्य निष्माचम्। बचिता योजितः सर्वा उत्तमाध्यमाः । खाळारामा विजाननि मनसा ता न पस्तिताः " त्रश्चरै त्रश्च च । २२७ । गुब्लयपाद्वे कन्द्रोभेट्रे "मी नारी" इ.र.

नारीक वच ४० छर्य वंद्र क्रायक स्था प्रते मूचकापर-पर्याये व्यप्तेरे ''क्षायक क्षाये जच्चे यः स्त्रीतिः परिरिच्चतः। नारीक वच इत्युक्तो निच्चते मूचकोऽ-भवत्' भागः ८।८।१२ 'स्त्रीतिः संवेच्च परग्रामतः परिरिच्चतः। स्रतो नारीक वच इत्युक्तः निः स्तते स्ति स्वत्यस्य मूचमभवत् स्रतो मूचक इति स्रोक्तः' न्त्रीसरः।

नारीकिल ३० नारिकेच+४वो०। नारिकेचयव्याचे सद्दरता

भौरा० कीव्। नारीकेबीलायत की सद्दरता।
नादीच न० नाकीच+४वो०। (नाकिता) यामभेदे राजवद्धः
नादीतरङ्गका ५० नारी तरङ्गवति तरङ्ग+तती विष्

पनुष्। नाकीचित्तपञ्चकतारके जारे विद्यो सद्द्याः
नादीतीर्घ न० तीवभेदे भा०का० २२६।२७क० तदाविभे
वक्षया दक्षा नीविष प्रव्याति तीवीन तदा प्रस्ति